

DOAMNA NADEJDA CIOBANU SAU ALTĂ DEFINIȚIE A CURAJULUI

Întotdeauna, de când mă țin minte m-a preocupat ideea cum ar trebui să fie o femeie curajoasă. Și în gândul meu, precum în atelierul unui artist, care își creează lucrarea ideală, îmi cream cu minuțiozitate propriul concept al curajului feminin. Din an în an, de la o vârstă la alta pretențiile față de femeile curajoase, create în închipuirea mea se schimbau, ba trebuiau să câștige războaie, ba să conducă regate, ba să străbată spații, etc., dar în concluzie toate trebuiau să facă același lucru: să meargă contra valului, să se opună stereotipurilor sau șabloanelor impuse de natura, societate, sau de perioada istorică în care trăiau, înlăturându-le victorios într-un final.

Doamna Nadejda Ciobanu, îngăduindu-mi să o cunosc mai îndeaproape, m-a ajutat să descopăr absolut alt aspect al curajului feminin. Nu cel de a ridica baricade, zdrobind de pe ele șabloanele sociale, dar cel de a rezista în cadrul lor, călindu-se zilnic prin muncă și preschimbându-le din interior, cu răbdarea, înțelepciunea și sensibilitatea proprie doar ei. Curaj asemeni unui test de rezistență, pe care susținându-l, faci un salt calitativ, pe propria scara a conștiinței și a valorilor umane.

Era o fire foarte senină, cu o căldură sufletească nativă, neartificială. Avea o calitate deosebită: privirea ochilor săi albaștri surădea continuu, indiferent de dispoziție. Chiar și când era supărată, supărarea sa era un fel de amestec dintre asprime și blândețe, acompaniată de acel surâs al privirii. Era un izvor de bunătate. Fiind un suflet frumos, găsea frumosul în orice, putea să se minuneze la nesfârșit de frumusețea naturii, se topea în ea.

Însă iubea cu desăvârșire și se sacrifica iubind două repere esențiale din viața sa, între care a oscilat mereu, stăruindu-se să le mențină într-un echilibru armonios: familia și serviciul (facultatea). Aborda aceste două aspecte ale vieții sale cu un aliaj dintre datorie și plăcere rar întâlnit. În discuțiile noastre, pe care eu, personal le întrețineam cu mare drag, îmi vorbea cu egală intensitate și căldură cât despre membrii familiei sale atât despre colegii săi de catedră. Și sunt absolut sigură că și la catedră, și acasă a fost mereu un generator de bunăvoință, dragoste și grijă.

Niciodată nu am auzit-o să se plângă de greutate sau mai mult: de probleme de sănătate. Fiind o femeie frumoasă de la natură, mi-o imaginam că și la vârsta senilității timpurii și-ar fi păstrat trăsăturile frumoase, încadrate într-o eleganță neexagerată, ce o personaliza.

În cadrul activității sale didactice fiind și moderatoarea cursului de Istoria farmaciei, a efectuat ample studii referitoare la originea și evoluția profesiei de farmacist în țara noastră, cercetări privind amplasarea și activitatea farmaciilor din Moldova timp de câteva secole, studii comparative privind documentația ce reglementa activitatea farmaceutică în anumite perioade istorice, dezvoltarea învățământului farmaceutic autohton și a cadrelor didactice din interiorul acestuia. Multe din rezumatele acestor lucrări le-a prezentat în cadrul manifestațiilor științifice ale Societății Române de Istoria Farmaciei (inclusiv colocvii și congrese internaționale), membră a căreia era de mai mult de două decenii. În activitatea sa de cercetare s-a stăruit mereu să încadreze atât studenți cât și colegi, încercând astfel să cultive pe larg aspectul social al acestei discipline printre farmaciști. Mesajul cristalizat din această imensă muncă (uneori neglijată și neînțeleasă pe alocuri) este că esența continuității unei profesii se afla în propagarea tradițiilor din interiorul ei. Tinerele generații de farmaciști, indiscutabil, au nevoie de abilități profesionale, dar de rând cu ele ar fi bine să cunoască munca și autoritatea înaintașilor precedenți din ramură, creată timp de decenii și secole. Acest lucru i-ar ajuta la crearea conceptului conștiinței farmaceutice, necesar în activitatea zilnică dar și în momente cruciale și ar întări coloana vertebrală a sistemului în care activăm. Cunoscând că ai în spate o istorie a profesiei constituită din generații, ce prin munca lor au contribuit mereu la alinarea suferințelor bolnavilor (or acesta a fost scopul nostru dintotdeauna), involuntar ești încurajat să faci același lucru.

Aceasta îmi spunea în repetate rânduri profesoara Nadejda Ciobanu, o spunea nu doar mie, dar tuturor studenților săi, fapt pentru care îi vom rămâne mereu recunoscători.

Olga Stahi, farmacistă, Criuleni